

[Alfred Hansen]

Det er også mit indtryk, at man nøje burde have overvejet, om man nu også skulle rationalisere så meget, som man har gjort i centralpostbygningen. Jeg mener, at det, vi for nuværende har kendskab til, viser, at rationaliseringer, med gevinst vel at mærke, har sine begrænsninger. Jeg vil gerne give udtryk for, at jeg gerne havde set en drøftelse også af selve det kolossale merforbrug, der har været af offentlige midler til bygning af centralpostbygningen, men det ligger uden for denne redegørelsesdebat, og det må jeg naturligvis tage til efterretning. Under henvisning til ministerens egen oplysning, at rigsrevisionen fremskynder sit arbejde for at finde frem til disse enorme overskridelser, der har været af de forventede udgifter til bygning af centralpostbygningen, vil jeg dog gerne spørge ministeren: hvornår forventer ministeren og hvornår kan vi regne med at rigsrevisionen har afsluttet sine undersøgelser? Hvis nu ministeren har en formodning om, at det ligger inden for en overskuelig fremtid, vil jeg være ministeren meget taknemlig, hvis vi kunne få sat en dato på.

Postvæsenet har mange opgaver at løse, og der lægges åbenbart nu op til, at det skal have endnu flere opgaver at løse, nemlig visse sociale opgaver. Jeg vil gerne tilslutte mig den række af ordførere, som har bedt om yderligere oplysninger om, hvad hensigten er med disse sociale opgaver, og hvordan man vil realisere dem. Hvis ikke vi fra ministeren får nogenlunde tilfredsstillende oplysninger her, mener jeg, at vi meget snart må have et samråd med ministeren i udvalget om offentlige arbejder, så vi dér under rolige forhold kan få drøftet betimeligheden af disse påtænkte initiativer. Jeg er enig i post- og telegrafvæsenets og ministerens ønske om, at alle husstande får sat postkasser op, men jeg vil gerne i forlængelse heraf spørge ministeren: hvordan skal landpostbudet røgte sin opgave med hensyn til sociale opgaver, som jo nu skal løses af postvæsenet på den måde, har jeg indtryk af, at man skal undersøge, om alt står vel til, navnlig i de hjem, der bebos af ældre? For det kan vel ikke være sådan, at postbudet ved at se på postkassen kan registrere, om alt står vel til inden for murene? Eller er det sådan, at postkasserne på de steder bliver overflødige på den måde, at postbudet alligevel skal hen og banke på for at se, om alt står vel til? Er det også så-

dan, at postmanden skal kunne ordne forskellige opgaver for beboerne, påtage sig forskellige budærinder eller gå på apoteket? Hvad er hans reelle opgaver? Hvad har man tænkt sig fra socialstyrelsens og postvæsenets side? Måske har man ikke sådan rigtig gjort sig situationen klar, men så er det jo bare fra ministerens side at sige, at det ved man endnu ikke rigtig, men man kunne tænke sig nogle sociale opgaver løst, og så må vi vente.

Det er en helt given ting, at især landpostbudene gennem generationer har udført et prisværdigt stykke arbejde, ikke bare med at bringe posten ud, men også ved at holde kontakt med beboere, navnlig i ensomt liggende områder. Men efter at man har fået så travlt, og efter at postbudet er blevet motoriseret, har der ikke været anledning og heller ikke tid til at røgte disse hverv, som han ikke havde besked på at røgte tidligere, men som han fandt særdeles naturlige. Jeg synes nok, det er lidt betænkeligt, hvis man i instruks for landpostbude skal pålægge dem en opgave bestående i at kontrollere, hvordan folk har det, og måske næsten drage dem til ansvar, hvis de ikke har det så godt.

Postvæsenet skal naturligvis bruge penge til at løse sine opgaver, og det viser da også regnskabet at de får ind. Jeg vil gerne rette et kraftigt angreb på den takstpolitik, som postvæsenet til dato har ført. Det er jo ikke, som fru Margrete Auken sagde, en naturlig ting, at man ikke rigtig kan få det til at balancere, og at man ikke skal hænge sig så nøje i, om der nu er underskud på den ene del af postsektorens opgaver og overskud på den anden. Jeg er ikke enig med fru Margrete Auken. Jeg mener, at hver del inden for postvæsenet i princippet bør hvile i sig selv. Det må være sådan – det er et godt princip at drive forretning efter – at det er brugerne, der betaler, hvad det koster at få udført de enkelte tjenesteydelser. Hvis jeg ser på regnskaberne fra 1973 til 1979, har der jo ikke været et enkelt år, hvor postsektoren har haft underskud, og hvor telesektoren har haft overskud. Nej, det har været generelt gældende for samtlige disse 6 år, at postsektoren har haft et underskud på mellem 175 mill. kr. i 1973–74 og 460 mill. kr. i 1979. I samme periode har telesektoren haft et konstant overskud. I 1973–74 var det på 231,4 mill. kr., og så har jeg det ikke for 1979, men måske ministeren kan give mig det, jeg har ikke